

Υπόθεση T-77/01

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 33 ΕΚΑΧ — Προσφυγή ασκηθείσα από ενδοκρατική οντότητα — Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιανουαρίου 2002 II - 83

Περίληψη της διατάξεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή ερειδόμενη στο άρθρο 33 ΑΧ — Προσφυγή ασκηθείσα από ενδοκρατική οντότητα — Απαράδεκτο
(Άρθρο 33, εδ. 1 και 2, ΑΧ)
2. Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή ερειδόμενη στο άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, ΑΧ — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Προϋποθέσεις πλέον περιοριστικές απ' ό,τι αυτές του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ — Περιορισμός αντισταθμιζόμενος από ένα πλέον εύκαμπτο καθεστώς παρεμβάσεως
(Άρθρο 33, εδ. 2, ΑΧ· άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· Οργανισμός ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, άρθρο 34· Οργανισμός ΕΚ του Δικαστηρίου, άρθρο 37)

1. Το άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, ΑΧ δεν μπορεί να στηρίξει το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας από ενδοκρατικές αρχές κατά αποφάσεως της Επιτροπής κηρύσσουσας ασύμβατες με την κοινή αγορά άνθρακος και χάλυβος ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα. Πράγματι, από τη γενική οικονομία των Συνθηκών προκύπτει ότι η έννοια του κράτους μέλους, σύμφωνα με το νόημα των θεσμικών διατάξεων και, ειδικότερα, αυτών που αφορούν τις ένδικες προσφυγές, αφορά μόνον τις κυβερνητικές αρχές των κρατών μελών και δεν μπορεί να επεκταθεί και επί των περιφερειακών κυβερνήσεων ή αυτονόμων κοινοτήτων, όποια και αν είναι η έκταση των αρμοδιοτήτων που τους έχουν αναγνωριστεί.
2. Οι προϋποθέσεις παραδεκτού του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, ΑΧ είναι περιοριστικότερες απ' ό,τι αυτές του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Αυτός ο περιορισμός, από την άποψη του παραδεκτού, αντισταθμίζεται από ένα πλέον εύκαμπτο καθεστώς παρεμβάσεων στο πλαίσιο των προσφυγών που ασκούνται βάσει της Συνθήκης ΕΚΑΧ απ' ό,τι βάσει της Συνθήκης ΕΚ.

Εξάλλου, δεδομένου ότι αυτές οι ενδοκρατικές οντότητες δεν αποτελούν ούτε επιχειρήσεις ούτε ενώσεις επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, ΑΧ, δεν μπορούν, πολλώ μάλλον, να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει της εν λόγω διατάξεως.

Πράγματι, όταν ένα κράτος μέλος ασκεί προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά αποφάσεως ληφθείσας βάσει της Συνθήκης ΕΚΑΧ, όχι μόνον οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, ΑΧ, αλλά και οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο και, επομένως, και οι ενδοκρατικές αρχές των κρατών μελών, μπορούν, δυνάμει του άρθρου 34 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, να παρέμβουν στη διαφορά αυτή, εφόσον δικαιολογείται συμφέρον από την επίλυσή της. Τέτοια επέκταση της δυνατότητας ασκήσεως παρεμβάσεως δεν υφίσταται στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κράτους μέλους κατά αποφάσεως εκδοθείσας βάσει της Συνθήκης ΕΚ. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 37 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δεν έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν στις διαφορές μεταξύ κρατών μελών και κοινοτικών οργάνων.

(βλ. σκέψεις 26-27, 29)

(βλ. σκέψεις 37-38)